

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ

Гж1 378/15

Дана: 11.03.2015. године

Б Е О Г Р А Д

РАД-6.1 зарада, накнада зараде

РАД-6.2.3 регрес за коришћење годишњег одмора

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Боривоја Живковића, председника већа, Весне Мартиновић и Снежане Витошевић, чланова већа, у парници тужиље АА, коју заступа адвокат АБ против туженог СЗТР "ББ" коју заступа БА, преко пуномоћника адвоката БА1, ради исплате минималне зараде одлучујући о изјављеној жалби тужиље против пресуде Основног суда у Панчеву, Судске јединице у Ковачици II 17 П1 670/10 од 17.01.2011. године донео је у седници већа одржаној дана 11.03.2015. године

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДА СЕ пресуда Основног суда у Панчеву, Судске јединице у Ковачици II 17 П1 бр. 670/10 од 17.01.2011. године у ставу један изреке који се односи на обавезу туженог за исплату минималне зараде од 01.12.2006. године до 30.04.2009. године са каматом и трошковима поступка и ставу два изреке, и у том делу предмет **УПУЋУЈЕ** Основном суду у Панчеву Судској јединици у Ковачици.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву Судске јединице у Ковачици II-17 П1 670/10 од 17.01.2011. године у ставу један изреке одбијен је у целости тужбени захтев тужиље АА којим је тражила да се тужени СЗТР "ББ" обавезе да тужиљи исплати зараду у висини минималне зараде за период од 01.12.2006. закључно са 30.04.2009. године и то за период новчани износ у вредности и са законском затезном каматом од датума до исплате као у његовом садржају све у року од 8 дана по правноснажности пресуде и под претњом извршења као и да се обавезе тужени СЗТР "ББ" да тужиљи исплати регрес у висини једне просечне месечне зараде у привреди Републике Србије за 2007, 2008. и 2009. годину у вредности и са датумом доспелости као у садржају овог става изреке, све у року од 8 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења као и да уплати код Фонда ПИО запослених Републике Србије – Филијала Панчево у корист

тужиље прописане порезе и доприносе за пензијско и социјално осигурање на име исплаћеног регреса у наведеним нето износима у року од 8 дана по правноснажности пресуде и под претњом принудног извршења, ставом два изреке одбијен је у целости евентуални тужбени захтев тужиље којим је тражила да се тужени СЗТР "ББ" обавезе да тужиљи исплати накнаду штете у висини минималне зараде од 01.12.2006. закључно са 30.04.2009. године за период у вредности од датума доспелости као у садржају овог става изреке као и да се обавезе тужени да тужиљи исплати регрес у висини једне просечне зараде у привреди Републике Србије за 2007, 2008. и 2009. годину у вредности и са датумом доспелости као у његовом садржају као и да уплати Фонду ПИО запослених Републике Србије – Филијала Панчево у корист тужиље прописане порезе и доприносе за пензијско и социјално осигурање на име неисплаћеног регреса у наведеним нето износима у року од 8 дана по правноснажности пресуде од претњом принудног извршења као и да плати тужиљи трошкове парничног поступка, док је ставом три изреке обавезана тужилца да туженом СЗТР "ББ" исплати на име трошкова парничног поступка износ од 88.750,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде и под претњом принудног извршења.

Против ове пресуде тужилца је благовремено изјавила жалбу због истих повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж1.703/11 од 30.01.2012 године делимично усвојио жалбу тужиље преиначио ову пресуду тако што је усвојио део тужбеног захтева тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да јој у висини минималне зараде за период од 01.12.2006. године закључно 30.04.2009. године исплати новчане износе у вредности и са каматом као у изреци док је у преосталом делу жалба тужиље одбијена и потврђена првостепена пресуда.

Устави суд је Одлуком Уж.бр.3531/2012 од 18.12.2014 године усвојио уставну жалбу БА утврдио повреду права на правично суђење и поништио назначену пресуду Апелационог суда у Новом Саду

Поступајући по налозима из ове Одлуке Уставног суда и испитујући правилност и законитост побијане пресуде у границама овлашћења из одредбе члана 372 ЗПП („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), а у вези одредбе члана 506 став 1 новог ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/2011) Апелациони суд у Београду, као другостепени суд, је нашао:

-жалба је основана.

Према чињеничном утврђењу у поступку доношења ожалбене пресуде тужилца је била радник у редовном радном односу на неодређено време код туженог СЗТР "ББ" власника БА од 01.07.2005. до 30.04.2009. године.

Првостепени суд је извео закључак да је тужени тужиљи уредно исплаћивао минималну зараду и уплаћивао доприносе на износе минималне зараде и да су све те исплате као и за утужени период од 01.12.2006. до

30.04.2009. године тужилји исплаћене на тај начин што је исте подигао уз свој потпис њен тадашњи супруг истовремено власник заступник туженог БА БА1 са којим тужилја је живела у брачној заједници а за пријем и исплату уз платни списак није пружено писано овлашћење. Ради тога тужилја се не може позивати да јој зараде нису исплаћене Такође тужилја није радила за овај период

Првостепени суд је закључио да је у овом случају тужени као послодавац исплаћивао тужилји минималну зараду и све доприносе који терете зараду што је утврђено провером књига а у складу са чланом 6 правилника о раду туженог.

Овај закључак ожалбене пресуде се за сада не може прихватити јер се исти заснива на битним повредама одредаба парничног поступка а ни чињенично стање није потпуно утврђено па се иста не може испитати ни са становишта правилне примене материјалног права.

Наиме, у поступку доношења ожалбене пресуде учињена је битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361 став 2 тачка 9 ЗПП јер је у поступку као тужени учествовало лице које не може бити странка у поступку а о којој повреди одредаба парничног поступка суд жалбе води рачуна по службеној дужности применом правила из одредбе члана 372 став 2 ЗПП. Наиме, према одредби члана 73 став 1 ЗПП странка може бити физичко и правно лице. Тужени СЗТР „ББ“ није ни физичко ни правно лице према одредби члана 83 став 1 Закона о привредим друштвима предузетник је пословно способно физичко лице које обавља делатност у циљу остваривања прихода и које је као такво регистровано у складу са законом о регистрацији.

Физичко лице уписано у посебан регистар које обавља делатност у виду слободне професије уређује се посебним прописом а у смислу члана 86 став 1 овог закона предузетник обавља делатност под пословним именом.

Поштујући ове правне норме као тужени није могла бити означена СЗТР „ББ“ већ физичко лице које је њен власник. Поступајући супротно суд је расправљао са лицем које не може бити странка у поступку па је већ само са тог разлога остварен основ за укидање ожалбене пресуде. То је назначена битна повреда одредаба парничног поступка која безусловно води укидању побијане пресуде.

Међутим, то није једини разлог. Првостепени суд не води рачуна о одлучној чињеници да тужилја није дала писано пуномоћје БА да у њено име и за њен рачун подиже новац на име њене зараде коју је она остварила радом у назначеној радњи као продавац. О томе такође првостепени суд није водио рачуна па је чињенично стање остало непотпуно утврђено.

Првостепени суд тврди да је тужени тужилји исплатио зараду подижући новац у њено име, тадашњем супругу, а занемарује да је то власник СЗТР „ББ“, а потом тврди да тужилја није радила. Остаје некасно зашто је тужилји „исплаћивана“ зарада односно евидентирана исплата зараде ако није радила. То првостепени суд није разјаснио па је створен и зато укидни разлог побијане пресуде.

Ово и зато што тужиља тврди да је радила („радила је сваког дана до 20 часова“), што потврђује СС и СС1 док БА тврди да није радила сведок СС2: виђала сам је да је свраћала у радњу са кћерком. сведок СС3: нисам никада видео тужиљу да ради. Првостепени суд није отклонио ове противречности па се за сада не може на поуздан начин утврдити да ли је тужиља радила или не.

Такође је било нужно разјаснити суштину и природу односа међу странкама и да ли су у то време односи тужиље и БА1 били поремећени да ли је тужиља знала да се на описани начин евидентира исплата зараде и да ли се је са тиме сагласила (Одлука Уставног суда Уж.бр.3531/2012 од 18 .12.2014 године)

Коначно, тужбеним захтевом се тражи уплата доприноса за социјално осигурање а у смислу члана 2 и 3 Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање социјално осигурање обухвата три врсте доприноса доприносе за пензијско и инвалидско осигурање, доприносе за осигурање од случаја незапослености и доприносе за здравствено осигурање.

Укинута је и решење о накнади трошкова парничног поступка пошто одлука у том делу зависи од коначног исхода спора.

Ради тога, првостепени суд ће у поновном поступку отклонити учињене битне повреде одредаба парничног поступка тако што ће позвати тужиљу да отклони недостатке на страни туженог, и коју врсту доприноса тражи и коме треба извршити њихову уплату пошто недостатак неуредности тужбе првостепени суд није санкционисао у поступку припремања главне расправе. Такође ће првостепени суд оценити да ли у судску надлежност спада уплата пореза или је то у надлежности пореског органа управе у смислу Закона о пореском поступку и пореској администрацији. У односу на тужбени захтев тужиље водиће рачуна о чињеници да тужиља није дала писано пуномоћје и с тим у вези разјаснити да ли су односи парничара били поремећени у то време да ли је тужиља знала за такав начин исплате и да ли се је са тиме сагласила, да ли је стварно радила(у ком периоду је била на породилском одсуству и да ли је и тада радила) , зашто јој је евидентирана исплата зараде ако није радила, суочиће сведоке и тужиљу на контрарне околности па када правилно и потпуно утврди чињенично стање на околност оствареног стандардног учинка и пуног радног времена донеће правилну и на закону засновану одлуку у овој парничној ствари.

Са изложеног, а на основу одредбе из члана 376 став 1 и члана 377 ЗПП одлучено је као у изреци овог решења.

Председник већа – судија
Боривоје Живковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић